

Bekendtgørelse af konvention af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner

BKI nr 125 af 04/12/1997 (Gældende)

[Lovgivning som forskriften vedrører](#)

Ingen

[Senere ændringer til forskriften](#)

[Oversigt](#)

- [KAPITEL 1 KONVENTIONENS ANVENDELSESOMRÅDE](#)
- [KAPITEL II VILKÅR FOR INTERNATIONALE ADOPTIONER](#)
- [KAPITEL III CENTRALMYNDIGHEDER OG AUTORISEREDE ORGANER](#)
- [KAPITEL IV PROCEDUREREGLER FOR INTERNATIONAL ADOPTION](#)
- [KAPITEL V ANERKENDELSE OG VIRKNINGER](#)
- [KAPITEL VI ALMINDELIGE BESTEMMELSER](#)
- [KAPITEL VII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER](#)

[Den fulde tekst](#)

Bekendtgørelse af konvention af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner

I henhold til kgl. resolution af 10. maj 1997 har Danmark ratificeret den på den 17. session i Haagerkonferencen for international privatret vedtagne konvention af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner.

Konventionen har følgende ordlyd:

KONVENTION OM BESKYTTELSE AF BØRN OG OM SAMARBEJDE

MED HENSYN TIL INTERNATIONALE ADOPTIONER

De stater, som har undertegnet denne konvention, og som erkender, at et barn for at kunne opnå en fuldstændig og harmonisk udvikling af sin personlighed bør vokse op i et familiemiljø i en atmosfære, der er præget af glæde, kærlighed og forståelse, erindrer om, at hver stat bør prioritere at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at barnet kan forblive i dets oprindelige familie,

erkender, at international adoption kan frembyde fordelene af en varig familie til et barn, til hvem der ikke kan findes en egnet familie i dets oprindelsesstat,

er overbeviste om nødvendigheden af at tage skridt til at sikre, at internationale adoptioner gennemføres til barnets bedste og med respekt for dets grundlæggende rettigheder, samt at hindre børnebortførelser, salg af eller handel med børn.

ønsker at fastsætte fælles regler med dette formål, idet der tages hensyn til de principper, der er anført i internationale instrumenter, navnlig *De Forenede Nationers konvention om Barnets Rettigheder af 20. november 1989* og *De Forenede Nationers erklæring om sociale og juridiske principper vedrørende børns beskyttelse og velfærd med særlig henvisning til anbringelse i familiepleje og adoption på nationalt og internationalt plan (Generalforsamlingsresolution 41/85 af 3. december 1986)*,

er blevet enige om følgende bestemmelser:

KAPITEL 1

KONVENTIONENS ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formålet med denne konvention er:

- *a)* at opstille garantier for at sikre, at internationale adoptioner finder sted til barnets bedste og med respekt for de grundlæggende rettigheder, som de er anerkendt i international ret;
- *b)* at indføre et samarbejdssystem mellem de kontraherende stater med henblik på at sikre overholdelsen af disse garantier og herved hindre børnebortførelser, salg af eller handel med børn;

- c) at sikre de kontraherende staters anerkendelse af adoptioner, der gennemføres i henhold til konventionen.

Artikel 2

- 1) Konventionen skal anvendes, når et barn, der har bopæl i en kontraherende stat («oprindelsesstaten»), er blevet flyttet, er ved at blive flyttet eller skal flyttes til en anden kontraherende stat («modtagerstaten»), enten efter at det er adopteret i oprindelsesstaten af et ægtepar eller af en person, der har bopæl i modtagerstaten, eller med henblik på en sådan adoption i modtagerstaten eller i oprindelsesstaten.
- 2) Konventionen omfatter udelukkende adoptioner, der skaber et varigt forældre-barn forhold.

Artikel 3

Konventionen finder ikke længere anvendelse, såfremt de i artikel 17, litra c, omhandlede godkendelser ikke er givet, inden barnet har nået en alder af atten år.

KAPITEL II

VILKÅR FOR INTERNATIONALE ADOPTIONER

Artikel 4

En adoption inden for konventionens anvendelsesområde, kan kun finde sted, såfremt de kompetente myndigheder i oprindelsesstaten:

- a) har fastslået, at barnet kan bortadopteres;
- b) har fastslået, at international adoption er til barnets bedste efter behørigt at have undersøgt mulighederne for barnets anbringelse i oprindelsesstaten;
- c) har sikret sig,
 - 1) at de personer, institutioner og myndigheder, hvis samtykke er påkrævet for adoption, er blevet rådgivet, i det omfang, det er nødvendigt, og er blevet behørigt informeret om virkningerne af deres samtykke, især med hensyn til hvorvidt det retlige forhold mellem barnet og dets oprindelige familie vil blive afbrudt som følge af adoptionen;
 - 2) at disse frivilligt har givet deres samtykke i den foreskrevne lovpligtige form, og at dette samtykke er afgivet eller bevidnet skriftligt;

- 3) at samtykket ikke er opnået mod betaling eller nogen anden form for modydelse, og ikke er tilbagekaldt, og
- 4) at moderens samtykke, såfremt dette kræves, først er givet efter barnets fødsel, og
- d) har sikret sig under hensyntagen til barnets alder og modenhed,
- 1) at det er blevet rådgivet og behørigt informeret om virkningerne af adoptionen og af dets samtykke til adoptionen, hvis sådant samtykke kræves;
- 2) at der er taget hensyn til barnets ønsker og meninger;
- 3) at barnets samtykke til adoptionen, hvis dette kræves, er afgivet frivilligt i den foreskrevne lovpligtige form, og at barnets samtykke er afgivet eller bevidnet skriftligt, samt
- 4) at dette samtykke ikke er opnået mod betaling eller nogen anden form for modydelse.

Artikel 5

En adoption kan inden for rammerne af konventionen kun finde sted, såfremt de kompetente myndigheder i modtagerstaten:

- a) har fastslået, at de kommende adoptivforældre er kvalificerede og egnede til at adoptere;
- b) har sikret sig, at de kommende adoptivforældre har modtaget rådgivning i det omfang, det er nødvendigt; samt
- c) har konstateret, at barnet har eller vil få tilladelse til at indrejse og opholde sig permanent i denne stat.

KAPITEL III

CENTRALMYNDIGHEDER OG AUTORISEREDE ORGANER

Artikel 6

- 1) Hver kontraherende stat skal udpege en centralmyndighed, der skal opfylde de forpligtelser, som pålægges den af konventionen.
- 2) Føderale stater, stater med mere end et retssystem eller stater, som har autonome territoriale enheder, er frit stillet til at udpege mere end en centralmyndighed og fastsætte omfanget af de enkelte centralmyndigheders territoriale eller personlige opgaver. Stater, som har udpeget mere end en centralmyndighed, skal angive den centralmyndighed, hvortil al

henvendelse kan rettes med henblik på videregivelse til den kompetente centralmyndighed i den pågældende stat.

Artikel 7

- 1) Centralmyndighederne skal samarbejde med hinanden og fremme samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i deres respektive stater for at beskytte børn og for at opnå de øvrige formål med denne konvention.
- 2) De skal tage alle passende forholdsregler med henblik på:
 - a) at levere oplysninger om lovgivningen i deres stat vedrørende adoption samt andre generelle oplysninger, som for eksempel statistikker og standardformularer;
 - b) at holde hinanden underrettet om, hvorledes konventionen fungerer, og, så vidt det er muligt, fjerne enhver hindring for dens anvendelse.

Artikel 8

Centralmyndighederne skal, enten direkte eller gennem offentlige myndigheder, tage alle passende forholdsregler for at hindre utilbørlig økonomisk eller anden form for vinding i forbindelse med en adoption og for at afværge enhver praksis, der er i strid med konventionens formål.

Artikel 9

Centralmyndighederne skal, enten direkte eller gennem offentlige myndigheder eller behørigt godkendte institutioner i deres stat, tage alle passende forholdsregler navnlig med henblik på

- a) at indsamle, bevare og udveksle oplysninger vedrørende barnets og de kommende adoptivforældres forhold i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre adoptionen.
- b) at lette, følge og fremme procedurer med henblik på at gennemføre adoptionen;
- c) at fremme udviklingen af adoptionsrådgivning og støtte efter adoptionen i deres respektive stater;
- d) at forsyne hinanden med generelle evalueringsrapporter om erfaringerne vedrørende international adoption;
- e) at besvare berettigede henvendelser fra andre centralmyndigheder eller offentlige myndigheder med anmodning om oplysninger om et bestemt adoptionsforhold i det

omfang, det er tilladt inden for rammerne af den pågældende stats lovgivning.

Artikel 10

Autorisation kan kun opnås og bibeholdes af organer, som dokumenterer deres kompetence til på rette måde at udføre de opgaver, de måtte få betroet.

Artikel 11

Et autoriseret organ skal:

- *a)* udelukkende forfølge almennyttige mål på de vilkår og inden for de rammer, der er fastsat af de kompetente myndigheder i den stat, hvor de er autoriseret;
- *b)* ledes af og have ansat personer, der i kraft af deres moralske retskaffenhed og deres uddannelse eller erfaring er kvalificerede til at arbejde med international adoption; og
- *c)* være underkastet tilsyn fra statens kompetente myndigheder med hensyn til sammensætning, drift og økonomiske forhold.

Artikel 12

Et autoriseret organ i en kontraherende stat kan kun handle i en anden stat, såfremt de kompetente myndigheder i begge stater har givet tilladelse hertil.

Artikel 13

Udnævnelsen af centralmyndighederne og eventuelt omfanget af deres arbejde samt navn og adresse på de autoriserede organer skal af hver af de kontraherende stater meddeles til Den internationale privatretlige Haagerkonferencens permanente kontor.

KAPITEL IV

PROCEDUREREGLER FOR INTERNATIONAL ADOPTION

Artikel 14

Personer, som har bopæl i en kontraherende stat, og som ønsker at adoptere et barn med bopæl i en anden kontraherende stat, skal

henvende sig til centralmyndigheden i den stat, hvor de har deres bopæl.

Artikel 15

- 1) Hvis centralmyndigheden i modtagerstaten finder det godtgjort, at ansøgerne er kvalificerede og egnede til at adoptere et barn, skal den udarbejde en rapport med oplysninger om deres identitet, kvalifikation og egnethed til at adoptere, baggrund, familieforhold og sygdomshistorie, sociale miljø, bevæggrunde til at adoptere, egnethed til at påtage sig en international adoption, samt en beskrivelse af, hvilke børn de måtte være i stand til at påtage sig ansvaret for.
- 2) Den skal fremsende rapporten til centralmyndigheden i oprindelsesstaten.

Artikel 16

- 1) Hvis centralmyndigheden i oprindelsesstaten har forvissat sig om, at barnet kan bortadopteres, skal den
 - a) udarbejde en rapport med oplysninger om barnets identitet, adopterbarhed, baggrund, sociale miljø, familieforhold, sygdomshistorie herunder familiens, samt om barnets særlige behov;
 - b) tage behørigt hensyn til barnets opdragelse samt til dets etniske, religiøse og kulturelle baggrund;
 - c) sikre sig, at samtykke er indhentet i overensstemmelse med artikel 4, og
 - d) afgøre, navnlig på grundlag af rapporterne om barnet og de kommende adoptivforældre, om den påtænte anbringelse er til barnets bedste.
- 2) Den skal til centralmyndigheden i modtagerstaten fremsende sin rapport om barnet, bevis for, at det krævede samtykke er indhentet og begrundelserne for sin beslutning om anbringelsen, idet den skal sørge for ikke at afsløre moderens og faderens identitet, såfremt denne ikke må afsløres i oprindelsesstaten.'

Artikel 17

Enhver beslutning om at betro et barn i de kommende adoptivforældres varetægt kan kun træffes i oprindelsesstaten, såfremt

- a) centralmyndigheden i den pågældende stat har sikret sig adoptivforældrenes samtykke;
- b) centralmyndigheden i modtagerstaten har godkendt denne beslutning, når lovgivningen i denne stat eller centralmyndigheden i oprindelseslandet kræver det;
- c) centralmyndighederne i begge stater har godkendt, at adoptionsproceduren kan fortsætte, og
- d) det i overensstemmelse med artikel 5 er fastslået, at de kommende adoptivforældre er kvalificerede og egnede til at adoptere, og at barnet har eller vil få tilladelse til at indrejse og opholde sig permanent i modtagerstaten.

Artikel 18

Centralmyndighederne i begge stater skal tage alle nødvendige skridt til, at barnet kan opnå udrejsetilladelse fra oprindelsesstaten samt indrejse- og permanent opholdstilladelse i modtagerstaten.

Artikel 19

- 1) Barnets overførsel til modtagerstaten må kun finde sted, såfremt betingelserne i artikel 17 er opfyldt.
- 2) Centralmyndighederne i begge stater skal sørge for, at overførslen foregår under sikre og passende omstændigheder og om muligt under ledsagelse af adoptivforældrene eller de kommende adoptivforældre.
- 3) Såfremt overførslen ikke finder sted, skal de i artikel 15 og 16 omhandlede rapporter sendes tilbage til afsendermyndighederne.

Artikel 20

Centralmyndighederne skal holde hinanden underrettet om adoptionsproceduren og om de foranstaltninger, der er truffet til dens gennemførelse, samt om prøvetidens forløb, såfremt en sådan kræves.

Artikel 21

- 1) Hvis adoptionen skal finde sted, efter at barnet er flyttet til modtagerstaten, og centralmyndigheden i denne stat skønner, at barnets forbliven i modtagerfamilien ikke er til barnets bedste, skal centralmyndigheden træffe de nødvendige foranstaltninger til at beskytte barnet, navnlig
 - a) at sørge for at barnet flyttes fra de personer, der ønskede at adoptere det, og at sørge for midlertidig pasning af det;

- *b)* efter rådførelse med centralmyndigheden i oprindelsesstaten uden ophold at sørge for en ny anbringelse af barnet med henblik på adoption eller, hvis dette ikke er muligt, at arrangere en alternativ, varig anbringelse; en adoption kan kun finde sted, såfremt centralmyndigheden i oprindelsesstaten er blevet behørigt underrettet om de ny, kommende adoptivforældre;
- *c)* som en sidste udvej at sørge for, at barnet sendes tilbage, hvis barnets bedste kræver dette.
- 2) Under hensyntagen navnlig til barnets alder og modenhed skal det høres, og hvor det er passende skal dets samtykke indhentes vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til nærværende artikel.

Artikel 22

- 1) Centralmyndighedens opgaver i henhold til dette kapitel kan udøves af offentlige myndigheder eller af organer, der er autoriseret i henhold til kapitel III, i den udstrækning, det er tilladt efter lovgivningen i den pågældende stat.
- 2) En kontraherende stat kan over for konventionens depositar erklære, at centralmyndighedens opgaver efter artiklerne 15 til 21, i det omfang det er tilladt i henhold til loven og under tilsyn fra denne stats kompetente myndigheder, også kan udøves i denne stat af organer eller personer, der
 - *a)* opfylder denne stats betingelser med hensyn til integritet, faglig dygtighed, erfaring og ansvarlighed, og
 - *b)* er kvalificeret i kraft af deres moralske retskaffenhed og deres uddannelse eller erfaring med at arbejde med international adoption.
- 3) Den kontraherende stat, der har afgivet den i stk. 2 omhandlede erklæring, skal regelmæssigt holde Den internationale privatretlige Haagerkonferences permanente kontor underrettet om disse organers og personers navne og adresser.
- 4) En kontraherende stat kan over for konventionens depositar afgive erklæring om, at adoption af børn med bopæl på dens territorium kun kan finde sted, såfremt centralmyndighedernes opgaver udøves i henhold til stk. 1.
- 5) Uanset enhver erklæring, der afgives i medfør af stk. 2, skal de i artikel 15 og 16 nævnte rapporter i hver sag udarbejdes under ansvar af centralmyndigheden eller andre myndigheder eller organer i henhold til stk. 1.

KAPITEL V

ANERKENDELSE OG VIRKNINGER AF ADOPTIONEN

Artikel 23

- 1) Når den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor adoptionen har fundet sted, har attesteret, at adoptionen er i overensstemmelse med konventionen, skal den anerkendes efter lovgivningen i de øvrige kontraherende stater. Attesten skal angive, hvornår og af hvem samtykke er blevet givet ifølge artikel 17, litra c.
- 2) Enhver kontraherende stat skal på tidspunktet for undertegnelsen, ratifikationen, vedtagelsen, godkendelsen eller tiltrædelsen underrette konventionens depositar om hvilken eller hvilke myndigheder, der i denne stat har kompetence til at udstede erklæringen og om denne/disse myndigheders opgaver. Den skal også underrette depositaren om enhver ændring i udnævnelsen af disse myndigheder.

Artikel 24

En kontraherende stat kan kun nægte at anerkende en adoption, såfremt den åbenbart strider mod dens grundlæggende retsprincipper, idet der skal tages hensyn til barnets bedste.

Artikel 25

Enhver kontraherende stat kan over for konventionens depositar erklære, at den ikke vil være forpligtet i henhold til denne konvention til at anerkende adoptioner, der finder sted i overensstemmelse med en aftale indgået i medfør af artikel 39, stk. 2.

Artikel 26

- 1) Anerkendelse af en adoption indebærer anerkendelse af:
 - a) det retlige forældre-barn forhold mellem barnet og dets adoptivforældre;
 - b) adoptivforældrenes forældreansvar over for barnet;
 - c) afbrydelse af et tidligere eksisterende retsforhold mellem barnet og dets moder og fader, såfremt adoptionen har denne virkning i den kontraherende stat, hvor den fandt sted.
- 2) Hvis en adoption medfører, at et tidligere eksisterende retsforhold mellem forældre og barn ophører, skal barnet i modtagerstaten og i enhver anden kontraherende stat, hvor adoptionen anerkendes, have rettigheder, der svarer til dem, der

er en følge af en adoption med denne virkning i vedkommende stat(er).

- 3) De foregående afsnit er således ikke til hinder for at anvende bestemmelser, der er mere gunstige for barnet, og som gælder i den kontraherende stat, der anerkender adoptionen.

Artikel 27

- 1) Hvis en adoption, der er bevilget i oprindelsesstaten, ikke medfører afbrydelse af et tidligere eksisterende retsforhold mellem forældre og barn, kan den i modtagerstaten, som anerkender adoptionen i henhold til konventionen, omdannes til en adoption, der har denne virkning,
 - a) hvis modtagerstatens lovgivning tillader dette, og
 - b) hvis de i artikel 4, litra c og d, omhandlede samtykkeerklæringer er eller bliver afgivet med henblik på en sådan adoption.
- 2) Artikel 23 finder anvendelse ved beslutning om ændring af adoptionen.

KAPITEL VI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 28

Konventionen har ingen indvirkning på de love i en oprindelsesstat, som kræver, at adoption af et barn med bopæl i denne stat, skal finde sted i denne stat, eller som forbyder barnets anbringelse i eller flytning til modtagerstaten inden adoptionen.

Artikel 29

Der må ikke være nogen kontakt mellem de kommende adoptivforældre og barnets forældre eller nogen anden person, der har barnet i sin varetægt, før kravene i artikel 4, litra a til c, og i artikel 5, litra a, er opfyldt, medmindre adoptionen finder sted inden for en familie, eller kontakten er i overensstemmelse med de vilkår, der er fastsat af den kompetente myndighed i oprindelsesstaten.

Artikel 30

- 1) De kompetente myndigheder i en kontraherende stat skal sørge for at opbevare de oplysninger, de har om barnets

herkomst, herunder navnlig oplysninger om dets forældres identitet samt sygdomshistorie.

- 2) De skal sikre, at barnet eller dets repræsentant har adgang til disse oplysninger under passende vejledning, i det omfang lovgivningen i denne stat tillader det.

Artikel 31

Med forbehold for artikel 30 må personlige oplysninger, der er indsamlet eller fremsendt i henhold til konventionen, især oplysninger som nævnt i artikel 15 og 16, kun anvendes til de formål, som de er indsamlet eller fremsendt til.

Artikel 32

- 1) Ingen må drage nogen utilbørlig økonomisk eller anden vinding i forbindelse med en international adoptionsvirksomhed.
- 2) Kun omkostninger og udgifter, herunder rimelige honorarer til personer, der medvirker ved adoptionen, kan kræves eller betales.
- 3) Ledere, administratorer og ansatte i organer, der medvirker ved en adoption, må ikke modtage betaling, der står i et misforhold til den leverede tjenesteydelse.

Artikel 33

Enhver kompetent myndighed, der konstaterer, at en bestemmelse i konventionen ikke er blevet overholdt, eller at der er en alvorlig risiko for, at den ikke bliver det, skal straks underrette egen centralmyndighed herom. Denne centralmyndighed har ansvar for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger.

Artikel 34

Såfremt den kompetente myndighed i den stat, der er modtager af et dokument, kræver det, skal der leveres en bekræftet oversættelse. Medmindre andet er bestemt, påhviler udgifterne til oversættelsen de kommende adoptivforældre.

Artikel 35

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal behandle adoptionssager hurtigst muligt.

Artikel 36

Hvor der er tale om en stat, som har to eller flere retssystemer med hensyn til adoption, der finder anvendelse i forskellige territoriale enheder, skal

- a) enhver henvisning til bopæl i denne stat fortolkes som værende bopælen i en territorial enhed i den pågældende stat;
- b) enhver henvisning til denne stats lov fortolkes som den lov, der er gældende i den pågældende territoriale enhed;
- c) enhver henvisning til de kompetente myndigheder eller de offentlige myndigheder i denne stat fortolkes som de myndigheder, der er bemyndigede til at handle i den pågældende territoriale enhed;
- d) Enhver henvisning til autoriserede organer i denne stat fortolkes som de organer, der er autoriseret i den pågældende territoriale enhed.

Artikel 37

Hvor der er tale om en stat, som har to eller flere retssystemer med hensyn til adoption, der finder anvendelse på forskellige grupper af personer, skal enhver henvisning til loven i denne stat fortolkes som en henvisning til det retssystem, der er præciseret ved lov i denne stat.

Artikel 38

En stat, i hvilken forskellige territoriale enheder har deres egne regler med hensyn til adoption, er ikke forpligtet til at anvende konventionen i tilfælde, hvor en stat med et forenet retssystem ikke ville være forpligtet til at anvende den.

Artikel 39

- 1) Konventionen har ikke nogen indvirkning på noget internationalt instrument, som de kontraherende stater er part i, og som indeholder bestemmelser på områder, der er reguleret af denne konvention, medmindre der er afgivet en modsat erklæring af de stater, der er parter i et sådant instrument.
- 2) Enhver kontraherende stat kan indgå aftaler med en eller flere andre kontraherende stater med henblik på at fremme konventionens anvendelse i deres gensidige forhold. Sådanne aftaler kan kun fravige bestemmelserne i artikel 14 til 16 og 18

til 21. De stater, som har indgået sådanne aftaler, skal fremsende en genpart til konventionens depositar.

Artikel 40

Der accepteres ikke forbehold til konventionen.

Artikel 41

Konventionen skal finde anvendelse i hvert tilfælde, hvor en anmodning i medfør af artikel 14 modtages efter konventionens ikrafttræden i modtagerstaten og i oprindelsesstaten.

Artikel 42

Generalsekretæren for Den internationale privatretlige Haagerkonference indkalder jævnligt et særligt udvalg, der skal undersøge konventionens anvendelse i praksis.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 43

- 1) Konventionen er åben for undertegnelse af de stater, der var medlemmer af Den internationale privatretlige Haagerkonference på tidspunktet for dens 17. samling, samt af de øvrige stater, der deltog i denne samling.
- 2) Den skal ratificeres, accepteres eller godkendes, og ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres i udenrigsministeriet i Kongeriget Nederlandene, som er konventionens depositar.

Artikel 44

- 1) Enhver anden stat kan tiltræde konventionen efter dens ikrafttræden i henhold til artikel 46, stk. 1.
- 2) Tiltrædelsesinstrumentet skal deponeres hos depositaren.
- 3) Tiltrædelsen har kun retsvirkning i forholdet mellem den tiltrædende stat og de kontraherende stater, der ikke har gjort indsigelse mod dennes tiltrædelse inden seks måneder efter modtagelsen af den i artikel 48, litra *b*, nævnte bekendtgørelse. En sådan indsigelse kan ligeledes rejses af enhver stat på

tidspunktet for dens ratifikation, accept eller godkendelse af konventionen efter tiltrædelsen. Sådanne indsigelser skal meddeles til depositaren.

Artikel 45

- 1) En stat, der består af to eller flere territoriale enheder, i hvilke der anvendes forskellige retssystemer med hensyn til de forhold, som er omhandlet i denne konvention, kan i forbindelse med undertegnelsen, ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen erklære, at denne konvention skal finde anvendelse i samtlige territoriale enheder eller kun i en eller flere af disse, og den kan til enhver tid ændre erklæringen ved at afgive en ny erklæring.
- 2) Disse erklæringer skal meddeles til depositaren og udtrykkeligt angive, i hvilke territoriale enheder konventionen finder anvendelse.
- 3) Hvis en stat ikke afgiver nogen erklæring i henhold til nærværende artikel, finder konventionen anvendelse i samtlige territoriale enheder i denne stat.

Artikel 46

- 1) Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af det tredje ratifikations-, accept-, eller godkendelsesinstrument, der er nævnt i artikel 43.
- 2) Herefter skal konventionen træde i kraft:
 - a) for hver stat, som ratificerer, accepterer eller godkender den på et senere tidspunkt, eller som tiltræder den, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponeringen af dens ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument;
 - b) for de territoriale enheder, som konventionen er blevet udvidet til at gælde for i henhold til artikel 45, den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter den i denne artikel omhandlede meddelelse.

Artikel 47

- 1) Enhver stat, der er part i konventionen, kan opsigte denne ved en skriftlig meddelelse til depositaren.
- 2) En opsigelse bliver virksom den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tolv måneder efter den dag,

på hvilken meddelelsen om opsigelsen blev modtaget af depositaren. Når der i meddelelsen er angivet en længere opsigelsesperiode, bliver opsigelsen virksom efter udløbet af den pågældende længere periode efter den dag, på hvilken meddelelsen er modtaget.

Artikel 48

Depositaren skal underrette medlemsstaterne af Den internationale privatretlige Haagerkonference, de øvrige stater, som deltog i den 17. samling samt de stater, som har tiltrådt konventionen i henhold til artikel 44, om:

- *a)* de i artikel 43 omhandlede undertegnelser, ratifikationer, accepter og godkendelser;
- *b)* de i artikel 44 omhandlede tiltrædelser og indsigelser mod tiltrædelser;
- *c)* datoen for konventionens ikrafttræden efter artikel 46;
- *d)* de erklæringer og udnævnelser som er nævnt i artikel 22, 23, 25 og 45;
- *e)* de i artikel 39 nævnte aftaler;
- *f)* de i artikel 47 omhandlede opsigelser.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, der er behørigt bemyndigede hertil, undertegnet denne konvention.

UDFÆRDIGET i Haag, den 29. maj 1993, på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed, i et eksemplar, som skal deponeres i Kongeriget Nederlandenes regerings arkiv, og hvoraf en bekræftet genpart vil blive fremsendt ad diplomatisk vej til hver af de stater, som var medlem af Den internationale privatretlige Haagerkonference på tidspunktet for dens 17. samling, samt til hver af de øvrige stater, som deltog i denne samling.

Danmarks ratifikationsinstrument blev deponeret den 2. juli 1997, og konventionen trådte i kraft for Danmarks vedkommende den 1. november 1997.

Ved deponeringen afgav Danmark erklæring om, at konventionen ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Danmark har i henhold til art. 25 erklæret, at Danmark ikke vil være forpligtet til at anerkende adoptioner, der finder sted i overensstemmelse med en aftale, der er indgået i medfør af art. 39, stk. 2, og i henhold til art. 22, stk. 4 om, at adoption af børn med bopæl i Danmark kun kan finde sted, såfremt centralmyndighedens opgaver udøves af offentlige myndigheder eller af autoriserede organer.

Foruden af Danmark er konventionen ratificeret eller tiltrådt af Andorra, Burkina Faso, Canada, Costa Rica, Cypern, Ecuador, Filippinerne, Finland, Mexico, Peru, Polen, Rumænien, Spanien, Sri Lanka, Sverige og Venezuela.

Der er afgivet følgende erklæringer eller forbehold:

Andorra: art. 22, stk. 4

Canada: art. 2 og 22, stk. 4. Konventionen omfatter British Columbia, Manitoba, New Brunswick, Prince Edward Island og Saskatchewan

Mexico: art. 17, 21 og 28

Spanien: art. 22, stk. 4

Sverige: art. 22, stk. 4

Venezuela: art. 22, og art. 39, stk. 2.

Udenrigsministeriet, den 4. december 1997

Niels Helveg Petersen

[Officielle noter](#)

Ingen